

Ούτω μετά δύο ήμέρας ο Τζούλης έστη κώδηχό πότε το χρεβάναι, υψηλός όλιγον και χωλαίνων, άλλα κατά ταλά υγιέστατος. Και άγλαβε την συνήθη του υπηρεσίαν.

Η «ύπηρεσία» αυτή συνίστατο εἰς τὸ νὰ γυαλίζῃ τὸ ὄργανόν του καὶ νὰ παίξῃ χαρτιά ἢ ντόμινο μὲ τοὺς εὐρωπαίους συναδέλφους του.

Ο πρώτος ποι συνήτησε, μάλις ἔσηθεν ἀπὸ τὸ δωμάτιόν του, ἵτο ο Ζερμαΐν. Ο ἀρχιθαλαμηπόλος, μὲ τὴν συνήθη του εὐγένειαν, ἐσπευσε νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ὑγείας του.

Ο χύριος εἶνε τώρα καλύτερα; τὸν ἡρώτησε. Χαίρω πάρα πολὺ... Άυτοι οἱ καβαλλάρηδες τῆς συνδείας εἶνε λιγάκι βάναυσοι· άλλα δὲν πταισίν· ἔχουν διαταγὴν νάπομακρύνουν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ σκοτώνουν, καθε ἀνθρώπο ποὺ θὰ ἐπίκησατε πάρα πολὺ τὸν Σουλτάνο. Φυλάχεται καλά, βλέπετε, ή Άυτοῦ Μεγαλείτης καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τὸν πλησιάσῃ σποιος θέλει.

Καλά, καλά, ἀπεκρίθη ἀποτόρων ο Τζούλης. Καὶ ο χύριος σου τί γίνεται;

Τίποτε σπολύτως, χύριε. "Ελαύνῃ τὴν τιμὴν νὰ σκε πῶ, ὅτι ο χύριος μου δὲν προειδόποιει ποτέ. Εἴριπτορει νὰ ἔλθῃ καὶ σήμερα..

Καὶ σ' ἓνα χρόνο, γαϊ, τὸ δέρω! εἶπεν ο Τζούλης, στρέφων τὰ γόντα πρὸς τὸν Ζερμαΐν.

Ο Λουλούς ἔγιρη πολὺ διὰ τὴν ταχεῖαν ἀνάρρωσιν τοῦ φίλου του, τὸν ὄποιον πρὸς στιγμὴν ἐνόμισε νεκρόν, άλλα τῷ ἀπηγόρευσε νὰ ἐπαναλέξῃ τὴν ἀπότελος.

— Βλέπεις, τῷ εἶπεν, ὅτι αὐτὴ τὴ φρά τὴν ἔγινα δίκηο καὶ ὅτι ή ίδεις σου νὰ μιλήσῃς στὸ Σουλτάνο, θὰ μποροῦσε νὰ σοῦ στοιχισῃ πολὺ ἀκριβέα; Φαίνεται, ὅτι αὐτὸς δὲν εἶνε ἀπλοῦς ἀνθρώπος, εἶνε θεός. Γιὰ θυμήσου τὶ ὠραῖος ποὺ ἥτον επάνω στὸ ἀστρο του ἀλογο, περιστιχισμένος ἀπὸ σλους του τοὺς στρατιώτας, ὅταν οἱ ἀρχηγοὶ τὸν προσκυνοῦσαν καὶ αὐτὸς τοὺς εὐλογοῦσε!

— Καλά ντε, ἔκαμεν ο Τζούλης ὑπών τοὺς ὁμούς· ὅλ' αὐτὰ εἶνε καλά γιὰ νὰ θυμόνων τοὺς Μαρκονιούς· άλλα ἔμεις δὲν εἴμεθα Μαρκονιοί. Εἴδαμε εἰς τὸ Παρίσιο καὶ κάν Βασιλεῖς καὶ Λύτεροτορας! Θριάσθηκα νὰ τοῦ δώσω τὴν ἀναφορά μου, καὶ θὰ τοῦ τὴ δώσω!

Εἰς μάτην προσεπάθησεν ο Λουλούς νὰ μεταπείσῃ τὸν φίλον του, ο ὄποιος ἥτο «κεφάλι ἀγύριστο» καὶ τὸν ὄποιον καμμία ἀποτυχία δὲν ἀπεθάρρυνε.

— "Αλλως τε, ἔηηκολούθησε, μήπως ἔχομε καὶ τίποτε ἄλλο νὰ κάμωμε; Δὲν θὰ περάσουμε βέβαια ὅλη μας τὴ ζωὴ κλεισμένοι σ' αὐτὸς τὸ παλάτι, ὅπου ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ κινδυνεύουμε νὰ ιδοῦμε τὸν χριτόδριτον κύριον Δίκιον!.... Πρέπει

νὰ βροῦμε τὸν μπαμπᾶ σου καὶ τὴ μαρμάρου, τὶ διάβολο!

— "Ω ναί! ἔκαμεν ο Λουλούς, ο ὄποιος δὲν ἡμποροῦσε γάχούστη πρόσφερόμενον τὸ σόνια τῶν γονέων του χωρὶς νὰ δικρύσῃ. Φθάνει νὰ μὴν ἐπαθαί τίποτε καὶ αὐτὸς οι διστυχισμένοι. Περίσηρο πρόγραμμα νὰ μὴν ἀπαντήσουν στὸ γράμμα μου!

— Μπά, εἶπεν ο Τζούλης, αὐτὸς θὰ τὸ μάθωμε γρήγορα.

— "Εγεις πάλι κανένα σχέδιο;

— Έννοεῖται.

— Δυστυχία μας! Φυλάξου!

— "Οποιος δὲν διακινδυνεύει τίποτε, δὲν ἔχει τίποτε. Κι' ὅπως γίνεται τὸ Κασμπᾶ, ἔτσι θὰ γλυτωσωμε κι' απ' ἔδω!

Ο Λουλούς ἐνέθεν, διὰ τὸ περιττὸν νὰ ἐπιμένῃ καὶ ἀφίσε τὸν φίλον του, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συναυλιῶν, ὅπου ἔμελος τοῦ γαληνέρεα βιολί διὰ τὸν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ.

Ητοίμαζαν τὴν συναυλίαν, τὴν ὁποῖαν θὰ ἔδιδαν τὴν προσεγκή Παρασκευήν ἐνώπιον τοῦ Σουλτάνου.

Οταν ἐπανεῖδε τὸν Τζούλην, τὴν ὥραν τοῦ γένυματος, οὗτος τῷ ἀνήγγειλε μίαν μεγάλην εἰδησιν.

— Το δέρεις, τῷ εἶπεν, ὅτι θὰ ιδοῦμε τὸ Σουλτάνο τώρα τ' ἀπόγευμα; Καθὼς μοῦ εἶπαν οι συνάδελφοι, θὰ ἔλθῃ νὰ παιξτε τέννις στὴν αὐλή μας. "Ελα νὰ δηρε, ἔβαλαν κιόλα τὸ δίκτυο καὶ κατέβεσσαν.

Ο σπουδαστὴς ἐπέκριψε τὸν φίλον του ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ὡδήγησε εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου εἶγε τὸ ὄργανόν του.

— Ιδές, ἔηηκολούθησε, δείχνων τὴν πλάτειαν τοῦ τέννις, ἡ ὅποια ἔξετείνετο πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἔργαστηρού· ἀπὸ ἔδω θὰ τὸν ιδοῦμε μιὰ χαρτί ἔχομε θεωρεῖ πρώτης σειρᾶς.

Και χαμηλοφώνως προσέθεσε:

— Κι' ίσως θὰ τοῦ μιλήσωμε...

— Ωρές επιμένεις στὴν ίδεια σου;

— Ακούσεις! Μᾶς παρουσιάζεται μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία ποὺ δὲν πρέπει νὰ τὴν αφίσωμε. Και μάλιστα αὐτὴ τὴ φρά δὲν θὰ υπάρχουν ἵππεις για νὰ μὲ αγαπούσουσιν.

Ο υἱὸς τοῦ κ. Ρισανέλ δὲν ἀπεκρίθη τίποτε. Αλλ' ἥτο φοβισμένος καὶ σκεπτικός.

Εἰς τὸ τραπέζι δὲν εἶγε διόλου ἔρεξιν καὶ ἔκυπταζε μὲ θαυμασμὸν τὸν Τζούλην, ο ὄποιος ἔτρωγε μὲ ὅλην τὴν ἡσηχίαν, ὃς νὰ μὴν ἐπρόκειτο νὰ διακινδυνεύσῃ ίσως ἀλληγ μίαν φοράν τὴν ζωὴν του.

Αμά ετελείωσε τὸ γεῦμά του, ὥδη γησε πάλιν τὸν μικρόν του φίλον εἰς τὸ ἔργαστηρον, ὅπου τῷ ἔδειξε μίαν φάθη.

— Επαλώσους ἔκει· γάχιν καὶ μήν κινηθῆς ίδες ποὺ νὰ σει πῶ. Και τὸ παιγνίδιον τὸν χωρίστηκαν τὸν θυρόσυλλον εἰς

τρόπον ὥστε νὰ βλέπῃ τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν αὐλήν, χωρὶς νὰ βλέπουν ἀπὸ τὴν αὐλήν εἰς τὸ ἔργαστηρον.

— Τώρα, εἶπεν, ολα εἶνε ἔτοιμα. Καὶ μπρός!

Μὲ μεγάλην του ἐκπλήξιν, ο Λουλούς εἶδε τὸ τόπο τὸν φίλον του νὰ διευθύνεται πρὸ τὸ ὄργανον καὶ νὰ τὸ ἐτοιμάζῃ, ὡς ἔαν ἀπαντήσουν στὸ γράμμα μου!

— Μπά, εἶπεν ο Τζούλης, αὐτὸς θὰ τὸ μάθωμε γρήγορα.

— "Εγεις πάλι κανένα σχέδιο;

— Έννοεῖται.

— Δυστυχία μας! Φυλάξου!

— "Οποιος δὲν διακινδυνεύει τίποτε, δὲν ἔχει τίποτε. Κι' ὅπως γίνεται τὸ Κασμπᾶ, ἔτσι θὰ γλυτωσωμε κι' απ' ἔδω!

Τὸ τέννις τοῦ Μουλατ· Αβδελαζίς.

— Επέρασε μία σχέδιον ὥρα, — ἀνυπομονησίας διὰ τὸν Τζούλην καὶ εὐχαριστήσεως διὰ τὸν Λουλούς, ο ὄποιος ἥρχισε νὰ ἐπιμένῃ καὶ ἀφίσε τὸν φίλον του, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συναυλιῶν, ὅπου ἔμελος τοῦ γαληνέρεα βιολί διὰ τὸν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ.

— Άλλ' ἔχει φανα, ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Κυανοῦ Περιπτέρου, γκούσθησαν ὅμιλοι καὶ γέλια, καὶ ἀπὸ τὴν μισθολειστὴν θύραν οἱ δύο Παρισίνοι εἶδαν ἔνα γραπτικὸν ὅμιλον νὰ πλησιάζῃ πρὸς τὰ ἔκθετα.

— Εἰς τὸ καντρόν τοῦ δρυλίου ήτον ἔνας υψηλὸς νέος, εἶκοσιν ὡς εἰκοσιπέντε εἶδον, ὀλίγον παχύς διὰ τὴν ἡλικίαν του, πολὺ μελαχροινός, μὲ γενάκια, τὰ μότα μολις ἔχειζαν νὰ φυτρώνουν.

— Εφορεύει τὴν συνήθη λευκήν υπέλλαμπτα τῶν Μαρκινῶν, άλλα, τὶ κουκούλα ήτο καταβασμένη καὶ ἐφαίνετο τὸ κεφάλι σκεπασμένον μὲ μικρὸν κόκκινο φέσι.

— Πιητοῖς του εἶγε τριάντεσσα πρόσωπα, μὲ τὰ ὄποια συναρπάζεισι τοικείστατα. Εκ πρώτης δύσεως, οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ ἐφαίνοντο ζένοι. Ο ἔνας, μὲ κάσκαν λευκήν, ήτο "Αγγλός" ὁ ἄλλος, Περμανός ὁ δὲ τρίτος, σγνώστου ἔθνικότητος, ἔφερε δύκανθη κεφαλόδεσμον, πλατεια πανταλόνια γιανένα εἰς κίτρινες μπόττες, καρτάνι καὶ βουρόνεις!

— Ο Μουλατ· Αβδελαζίς, μὲ τὴν συναδείαν του, περιήλθε δύο-τρεις φοράς τὴν αὐλήν, ἐπεισέθη τὸ θυριοτραφεῖον του καὶ κατόπιν ἔχασμην εἰς τὸ πατάκιον τοῦ Σουλτάνου.

— Προγματικώς, τὸ πηγάδι... ἔκλαιε. Αλλ' ἀπὸ τόσον βάθους, αὐτὸς θεάστησε, μεταγέληνται τὸ πατάκιον τοῦ Σουλτάνου, μεταγέληνται τὸ πατάκιον τοῦ Σουλτάνου, μεταγέληνται τὸ πατάκιον τοῦ Σουλτάνου...

— Μόλις ἔξημέρωσεν, τοικείστατας, οι τρεις άστυνομοί οἱ ἐπανήλθησαν συναδεύτεροι ἀπὸ δύο πυροβολεῖσας.

— Τέλος ἀπεφαύσαν νὰ παιξουν τέννις.

— Εἰς νεῦμα τοῦ ἐπιμελητοῦ, ο ὄποιος παρηκαλούθει μαχρόθεν τὰ συμβαίνοντα, πέντε-έξι μαζίσαι θεραπαινίδες ἔφεραν τὴς πατάκεις τοῦ τέννις, διὰ νὰ σηκώνουν τὰς σφαίρας. Και τὸ παιγνίδιον ἔχει.

— Ήτο κομικότατον.

(Ἐπειτα συνέχεια)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Γιώργος : — Καλημέρα, Τοτό τα νέα σου ;
Τοτός : — Δεν τα εφέρεις σημερα, γιατί βρέχει.
· Εστάλη υπό τον Μεγάλου Ναπολέοντος

ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ",

Αθήναι, 38 οδός Ερμαίδου
την 18 Αύγουστου 1914.

ΠΡΕΠΕΙ να συμμορφωνται κανείς με τάς περιστάσεις Δι' αυτό μὴ παρατονήσεις ἀν δὲν απαντῶ ἐκτενής εἰς τὰς ἐπιστολὰς σας, η καὶ ἀν δὲν απαντῶ διόλου. Δεν τὰ εἴπαμεν, ή λαγεττε σομπε à la guerre !

Μὲ μεγάλην μου γαράν ἀναγέλλω τοὺς εὐτυχεῖς γάμους τῆς πατέλαις καὶ ἀγαπητῆς μου φίλης Γεννηῆς Γ. Δασκέλαποντού, τῆς γνωστότατῆς εἰς τὸν κόλπον μαζὶ μὲ τὸ φευδώνιον Σανθή Μονού, μετά τοῦ π. Παπαγιάνη Κ. Ρινάκη διαστοῦ. Εὔχομαι πάσαν εὐτυχίαν.

Ἐλληνικὸν Ἰδεῖνθε, πολὺ εὔηρος ὁ μονόλογός σου ἀλλὰ ἐπεινής. Ήτα τὸν ἐδηροσύναν ἀν τὸ συντομότερον (ὅ μισός) καὶ ἀν ἔξειδα ὑπαστέλιδα φύλλα. Ναι, εὐγενής ἡ φιλοδοξία σου, ἀλλὰ μὴ βιάζεσαι, μήν ἀνυπομονῆς ! Λοιπόν, Ἐνώπιος τῆς Κοῆτης, πῶς σου ἐφάνησαν τὰ ἑπταστέλιδα φύλλα ; Ήλιδα ἔχουν ἀπ' ὅλα... Χάρτης τῶν λύσεων σου ἔστελα. "Ἐνα σιλάκι ἐτον γαριτιμένον μικρὸν Μτάμπην. Μά τι ὑρατά που μου τὸν περιγραφεις !

Η "Ηρωίκη Σάμος" μου γράφει : «Ἐπειδὴ γνῶμεν ὅτι ἐνδιαφέρεσαι δι' ὄλα τὰ ἀφορῶντα τοὺς φίλους σου, δοῦ ἀναγέλλω διὰ τὴν περιηρήμην Μιψίλα μου ἐγένησε πάλι γέλος εναύον τὸν ὄποιον. σύμφωνα μὲ τὰ καθιερωθέντα — να βάζω δηλαὶ στὰ τέκνα τῆς Μιψίλας μου φευδώνυμα, — δινόμασα Νέλκεν ». Νὰ ζήσῃ καὶ να μην ἀφίστη ποντικίν !

Ἀνδρωδίσια, γάρων πολὺ ποῦ ἔγενες καλά. Μ' ἀλήθεια, ἐσεβόσουν μήν πεθάνης καὶ δὲν μου ἔστελλε τὸ γράμμα ποῦ μου ἔγραψες ἀπὸ τὸ καθεδράτι ; Α' δὲν πεθάνουν ἔτοις εὔκολα οἱ ἀνθρώποι ! — Εὐγενεῖς πολὺ τὸν κόλπον σου πταμπά ποῦ σὲ βοήθει τόσο ἐξαπάθωμα.

Ἄν θέλετε νὰ μάθετε ποῦς πέργη καὶ ὁ φίλος μας Διαφοροφῆς Ολυμπιονίκης, ίδεο : Κάθεται σὲ μια ώρατα ἔξοχη κ' ἔχει συντροφιὰ ἵνα μαρύ παρκούλο ἀγνάκι, ποῦ ἀκούεις εἰς τὸ δόνομα «Μάρκος» καὶ τὸν ἀπολούθει παγκόσ. Εἰνε τόσο ἔξυπνος, ὥστε μὲν οι γκριοί τὸ θαυμάζουν. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν τοῦ φύλανες ἡ συντροφιὰ τοῦ ἀρνιοῦ, μους παρήγγειλε καὶ τοῦ ἔστειλα δύο τόμους μου. Καὶ τούτα θὲ περιῷ ἀκόμη ὑρατότερα.

Ο "Ηρως τοῦ 1913" μου γράφει : «Ἀπορῇ ποὺς σου πέρασεν ἡ ἴδαι. διὰ σίμπορει νὰ δυσαναγκήσουν οἱ φίλοι σου ἐπειδὴ, διὰ τὸν περιστασῶν, ἡγανάκασθης νὰ περιορίσῃς τὴν ἔκδοσιν σου. Ἀπεγκάνεις, θὲ κάρουν ὅτι τοὺς εἶναι δυνάτων διὰ νὰ σὲ πεστηρίζουν. Βέις τὴν ἀνάγκην φανούνται οἱ καλοὶ φίλοι. Ταῦτα δὲ λέγων, μου σώντας διὰ διεργυμένω τὴν γνώμην δῶλων τῶν ἀληθῶν φίλων σου.» Τὸ πιστεύω !

Ο Διδυμάτος ἔκαμε τὸν λογαριασμὸν καὶ τῆρεν ὅτι, κατὰ τὴν ἔχαρην τοῦ 1914, εἰς τὴν Σελίδα Συγέρασίας ἐδηροστεύθησαν 189 κομματία, ἐκ τῶν δύοπον τα 101 ἑστάλησαν ἀπὸ σύγροια καὶ τὰ 88 ἀπὸ κορίσια. Εἰ, δὲν εἶναι καὶ τόσον μεγάλη ἡ διαφορά.

Μους ἀρέσει πολὺ τὸ γενιάτο, ἀγάπη γραμμάτων σου, Φύλακά. Ήσσο μ' ἐνθαρρύνουν λόγια, σᾶν τὰ δικά σου, καὶ μάλιστα εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις...

Πολλαὶ ἐπιστολὲς μους ἔστειλαν αὐτὸν τὴν ἔθνουσα καὶ οἱ ἔτης : Παγκύπριος Πόλος, Πηλεύς, οἱ Νικητῆς καὶ Πολικὸς Αστέρος.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΦΕΥΔΟΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα : Διαφοροφῆς Βασιλέας,
α. (Β. Α.) Σαλιγκῆς Εφρόδου, α. (Κ. ΙΙ.)
Μαγενέρο Κόμη, α. (ρρο) Πινθία, κ. (Μ. Σ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιδημούργη ν' ἀνταλλάξουν : οἱ Πολικὸς Αστέρος (0) μὲ Τέλλον "Άγαρ, Βασίλειον τὸν Βουλγαροπότον, Αγόραμποτο Εδέσσοντας" ή "Υπερήφανος Ἐλλήνης (0) μὲ Ποιγγήπισσαν τῶν Αλλασίων, Τέλλον "Άγαρ, Λορελαί, Σμυρναῖρη Ήχό, Ακανία, Φάσον" οἱ Πηλεύς (0) μὲ Αρόδημποτο Εδέσσοντα, Ναυαρογον Μιαούλην, Πατρινὴ Ναυτόντοντο, Νικητήρη — τὸ Πειραιάργον (0) μὲ Άγαρ, Λορελαί, Βαλανικήρη Συμμαχίαν, Σανθή Μονού, Φάσον, Χάρων, Κόμη, Λορελαί, Νέλκε, Ακανία, Μπονικούνιαν, Πουπουλένιαν, Σύλβιαν, Ουμράδα, Τελέσσιλαν, Τούκνιλαν, Αιδηραπίον, Κάρμεν, Σηλιθίδα, Ιόλην, Εργαλιτήρη — οἱ Ήρωες τοῦ 1913 (0) μὲ Φάσον, Βαλανικήρη Συμμαχίαν, Τούκνιλαν.

Η Διάπλασις ἀστέλλεται τοὺς φίλους τοῖς Τούκνιλαν (έχει καλῶς) "Έλενθεροδέσσους" Ηλείου (τὸν ἔστειλα γαίωρο ποῦ δὲν γορταίνεις νὰ τὸ διαβάσῃς διαστέλιδα φύλλα. Ναι, εὐγενής ἡ φιλοδοξία σου, ἀλλὰ μὴ βιάζεσαι, μήν ἀνυπομονῆς ! Λοιπόν, "Ἐνώπιος τῆς Κοῆτης, πῶς σου ἐφάνησαν τὰ ἑπταστέλιδα φύλλα ; Ήλιδα ἔχουν ἀπ' ὅλα... Χάρτης τῶν λύσεων σου ἔστελα. "Ἐνα σιλάκι ἐτον γαριτιμένον μικρὸν Μτάμπην. Μά τι δράσαι που μου τὸν περιγραφεις !

Η "Ηρωίκη Σάμος" μου γράφει : «Ἐπειδὴ γνῶμεν ὅτι ἐνδιαφέρεσαι δι' ὄλα τὰ ἀφορῶντα τοὺς φίλους σου, δοῦ ἀναγέλλω διὰ τὴν περιηρήμην Μιψίλα μου ἐγένησε πάλι γέλος εναύον τὸν ὄποιον. σύμφωνα μὲ τὰ καθιερωθέντα — να βάζω δηλαὶ στὰ τέκνα τῆς Μιψίλας μου φευδώνυμα, — δινόμασα Νέλκεν ». Νὰ ζήσῃ καὶ να μην ἀφίστη ποντικίν !

Ἀνδρωδίσια, γάρων πολὺ ποῦ ἔγενες καλά. Μ' ἀλήθεια, ἐσεβόσουν μήν πεθάνης καὶ δὲν μου ἔστελλε τὸ γράμμα ποῦ μου ἔγραψες ἀπὸ τὸ καθεδράτι ; Α' δὲν πεθάνουν ἔτοις εὔκολα οἱ ἀνθρώποι ! — Εὐγενεῖς πολὺ τὸν κόλπον σου πταμπά ποῦ σὲ βοήθει τόσο ἐξαπάθωμα.

Ἄν θέλετε νὰ μάθετε ποῦς πέργη καὶ ὁ φίλος μας Διαφοροφῆς Ολυμπιονίκης, ίδεο : Κάθεται σὲ μια ώρατα ἔξοχη κ' ἔχει συντροφιὰ ἵνα μαρύ παρκούλο ἀγνάκι, ποῦ ἀκούεις εἰς τὸ δόνομα «Μάρκος» καὶ τὸν ἀπολούθει παγκόσ. Εἰνε τόσο ἔξυπνος, ὥστε μὲν οι γκριοί τὸ θαυμάζουν. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν τοῦ φύλανες ἡ συντροφιὰ τοῦ ἀρνιοῦ, μους παρήγγειλε καὶ τοῦ ἔστειλα δύο τόμους μου. Καὶ τούτα θὲ περιῷ ἀκόμη ὑρατότερα.

Ο "Ηρως τοῦ 1913" μου γράφει : «Ἀπορῇ ποὺς σου πέρασεν ἡ ἴδαι. διὰ σίμπορει νὰ δυσαναγκήσουν οἱ φίλοι σου ἐπειδὴ, διὰ τὸν περιστασῶν, ἡγανάκασθης νὰ περιορίσῃς τὴν ἔκδοσιν σου. Ἀπεγκάνεις, θὲ κάρουν ὅτι τούς εἶναι δυνάτων διὰ νὰ σὲ πεστηρίζουν. Βέις τὴν ἀνάγκην φανούνται οἱ καλοὶ φίλοι. Ταῦτα δὲ λέγων, μου σώντας διὰ διεργυμένω τὴν γνώμην δῶλων τῶν ἀληθῶν φίλων σου.» Τὸ πιστεύω !

Ο Διδυμάτος ἔκαμε τὸν λογαριασμὸν καὶ τῆρεν ὅτι, κατὰ τὴν ἔχαρην τοῦ 1914, εἰς τὴν Σελίδα Συγέρασίας ἐδηροστεύθησαν 189 κομματία, ἐκ τῶν δύοπον τα 101 ἑστάλησαν ἀπὸ σύγροια καὶ τὰ 88 ἀπὸ κορίσια. Εἰ, δὲν εἶναι καὶ τόσον μεγάλη ἡ διαφορά.

Μους ἀρέσει πολὺ τὸ γενιάτο, ἀγάπη γραμμάτων σου, Φύλακά. Ήσσο μ' ἐνθαρρύνουν λόγια, σᾶν τὰ δικά σου, καὶ μάλιστα εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις...

Πολλαὶ ἐπιστολὲς μους ἔστειλαν αὐτὸν τὴν ἔθνουσα καὶ οἱ ἔτης : Παγκύπριος Πόλος, Πηλεύς, οἱ Νικητῆς καὶ Πολικὸς Αστέρος.

409. Τοίγιαν

* * * * * = Στρατηγὸς Αθηναῖος.
* * * * = Θρύλος.
* * * = Επίρρομα γοργούν.
* * = Μετοχή.
* = Σύμφρονον.

Καὶ καθέτως τὰ ἔδια.
· Εστάλη υπὸ τῆς Πανελλήνιου "Ενώσεως

410. Επιγραφή

Ι Π Ν Ε Δ Ν
Σ Α Κ Σ Η Ω
Τ Ι Ψ Ο Τ Ι
Ε Α Ε Υ Σ Ε
Τ Α Η Θ Η Α
Ε Τ Α Ι

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.
· Εστάλη ἀπὸ τὸ Ναυτικόν τῆς Λεβίου

411. Μαγική εἰκὼν ἀνενεικόν

— Κάπια, Ολύχ, Λάρπτο, ἔλαττε νὰ τὸ πιονιέρε
— Ποτό ;
— Μός σα τὸ εἴπα!
Τ! θά εἴπιν;

· Εστάλη υπὸ τῆς Μεγάλης "Ελλάδος

412. Μεσοστήκις

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν κατεύθι ηγουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν διάτημαν στήριχος.

1, Νήσος τοῦ Ιονίου. 2, Ρομαίος Ιστορικός 3, Ήρως ήμερος 4, Πηγών απὸ τὰ μεγάλα 5, Βατελέν τῆς Ηερσίας 6, Νειτέρος "Ελλήνην ποιητής" 7, Νήσος τοῦ Αιγαίου.

· Εστάλη υπὸ τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας

413. Φωτηρεντόδηπον
φ-τ-θ-θ-κ-ν-ψ-σ
· Εστάλη υπὸ τοῦ Πολικοῦ Αστέρος

414. Γρῖφος

ούπω
ούπω
μγ
ούπω
ούπω
η φανός

· Εστάλη υπὸ Κωνστ. Γ. Παπαγεωργίου

Εύχαριστο καλοκαῖρι
αερινοῦσσι